

NYÍLT LEVÉL VÁRADHEGYFOK PREMONTRÉ-RENDI INGATLANOK ELBITORLÁSI KÍSÉRLETÉNEK FOKOZÓDÓ NYOMÁSÁRÓL

Alulírott, Bazsó-Dombi Attila, az erdélyi görög katolikus magyar önkéntes misszióban szolgáló áldozópap, jelen Nyilatkozatot saját lelkiismeretem szavára teszem, amely indítéka nem igényel magyarázatot. Azt sokkal inkább igényelné a közömbösség és hallgatás: Miként nézi Isten, aki nem áll a bajba jutott, igaztalanul támadott, üldözött, gyötört embertárs, hittestvér, paptestvér mellé?!

Ezen tragikus ügyben figyelmeztetnem kell elsősorban a katolikus erkölcssteológia, az egyházi és a világi joggyakorlás, illetve az egyházi és a világi politika síkjain bármilyen módon érintetteket; minden magyar és román katolikus püspököt és papot; minden katolikus és más felekezeti magyart; minden keresztényt; minden támogatót és minden ellenzőt; minden jóindulatú embert; minden közömbös szemlélőt; végül de nem utolsósorban a belföldi és a nemzetközi közvéleményt:

BEVEZETŐ

A Váradhegyfoki Premontré-i Prépostság ingatlanai körüli történések a jogbiztonságot és az egyházi törvényeket súlyosan veszélyeztetik, Fejes Rudolf Anzelm O.Praem. Prépost-Prelátusra olyan nyomást helyezve, amely semmibe veszi a szerzetesi autonómiát és a kánonjogi előírásokat.

Semmilyen „kompromisszum” nem irányulhat az egyházi javak elherdálására vagy a jogi kényszer elfogadására! Méltatlan, hogy miközben a Váradhegyfok Premontré-i Prépostsága a jogfolytonosságért küzd, éppen azon egyházi és világi szereplőktől ne kapja meg a támogatást, akiknek feladata a katolikus magyar örökség szekularizáció¹ elleni védelme!?

EGYHÁZJOGI ÉS ERKÖLCSI INDOKLÁS

Minden egyházi vagyongazdálkodó kötelessége a javak gondos megőrzése; az ezektől való jogtalan elállítás felveti a hűtlen kezelés vétkét. A hatályos Egyházi Törvénykönyv (CIC, 1254. kán., 1. §.) rögzíti: „A Katolikus Egyház született joga, hogy a világi hatalomtól függetlenül anyagi javakat szerezzen, birtokoljon, igazgasson és elidegenítsen sajátos céljai szolgálatára.”

A Premontré-i Rend *pápai jogú* (exempt) szerzetesrend, amely tagjai tisztelettel tartoznak a helyi püspök iránt, ugyanakkor a Premontré-i Rend belső ügyei és vagyongazdálkodása a Szentszék közvetlen védelme alatt áll, amit a helyi püspököknek is tiszteletben kell tartaniuk (CIC 586. kán.). Nagy értékű ingatlanok elidegenítéséhez vagy státuszának megváltoztatásához minden esetben a Szentszék engedélye szükséges (CIC 1292. kán. 2. §). Adott előjáró (legyen az prépost vagy püspök) sem mondhat le önhatalmúlag olyan ingatlan javakról, amelyek az egyházi jogi személy (n.b. Premontré-i Rend) tulajdonát képezik.

Az „elbitorlás” a VII. parancsolat (*Ne loqj!*) alá eső bűn (KEK 2401). Az Egyház társadalmi tanítása szerint az állam nem sajátíthatja ki az Egyház tulajdonát önkényesen. Az állami és politikai szereplők nyomásgyakorlása az egyházi javak megszerzésére sérti a tulajdonjog természetes erkölcsi rendjét és a Hetedik Parancsolatot. Egyházi vezetőnek politikai nyomásra az Egyház javainak feladására ösztönözni másikat elöljárót, felveti a bűnre ösztönzés (idegen bűn), hűtlen kezelés és botránnyokozás (*scandalum*) erkölcsi (KEK 2284-2287) eseteit.

Ez sajnos nem elszigetelt jelenség, hanem azon átfogó erdélyi és partiumi folyamat része, amely során egyházi oktatási épületek (pl. Kolozsvár és Marosvásárhelyi) politikai érdekek mentén kerültek bizonytalan jogi státuszba, megbotránkoztatva és összezavarva a hívők közösségét.

A valós helyzet súlyának megfelelően szerteágazó részletek és sokrétű összefüggések sokaságát kellene bemutatni, ám arra csak külön összeállításban van lehetőség. Ezekből a jelen Nyilatkozat csupán ízelítőt szolgáltat az alábbi Függelék keretében.

2026., április 22.

B. Dombi Attila

¹szekularizáció (a lat. saeculum, 'világ' szóból): 1. egyházi javak kisajátítása világi célokra. 2. általános elvilágiasodás (Katolikus Lexikon)

FÜGGELÉK

A Váradhegyfok Premontré-i ingatlanainak elbitorlási kísérlete egyházi és világi törvényeket, emberiességet egyaránt súlyosan sértő merényletsorozat, amelyet jogi álcával Fejes Rudolf Anzelm O.Praem. Prépost-Prelátusra zúdítottak. Ez sajnos nem egyedül a hasonló esetek sorozatában, nem is csupán a nagy értékű magyar egyházi ingatlanokat kívánó romániai politikai maffia újabb gyalázatos története! A Váradhegyfok Premontré-i ingatlanok elbitorlási kísérlete mégcsak nem is első olyan magyar katolikus, vagy más magyar felekezeti ingatlan esete, amelyben állami iskola működik! Az állami iskolák használta katolikus iskolaépületekről szólva, a teljesség igénye nélkül:

Kolozsváron 2008-ban RMDSz-es utasításra főpapi kezdeményezés nyomán gyors aktatologatásokkal a katolikus magyar iskola államosítását hajtották végre, az érintett szülők és tanárok megkérdése nélkül, tiltakozásuk dacára, a teljes magyar – különösen a történelmi egyházi – közvéleményt megbotránkoztatva, saját magukat pedig hiteltelenítve. Marosvásárhelyen a 2014-től újjáalapított katolikus magyar iskolát később állami beavatkozással megszüntették, miközben az évekig tartó többfelvonásos drámában az „iskolavédelem” jókorát lendített az erkölcsi tőkéjét korábbi politikai paktumokkal elherdáló RMDSz várható választási eredményén.

Közérthetően: A marosvásárhelyi katolikus magyar iskolát tevékenyen védő RMDSz és Gyulafehérvári Római Katolikus Érsekség nem mások mint akik 2008-ban ugyanazon Érsekség kezdeményezésére ugyanazon RMDSz alpolgármestere és főtanfelügyelő helyettese beolvasztották a kolozsvári katolikus iskolát az egyazon egyházi épületben működő állami iskolába! Nagyváradon az RMDSz évek óta nyomást gyakorol Fejes Rudolf Anzelm Főapátra, hogy magas értékű hűtlen kezelésnek minősülő egyezséggel mondjon le a Premontré-i Rend ingatlanairól, amely ingatlanok státusát illetően csakis kizárólag a Szentszék engedélyezhet bármily módosítást, és nem mellékesen a román állami törvények szigorú védelme alatt is állnak! Ha ez nem lenne elegendő, fogózzanak meg: Miközben evilági politikai hatalmasságok a Premontré-i Rend javaiért súlyosan gyötrik Fejes Rudolf Anzelm Főapátot, őt ugyanakkor a „kompromisszum” elutasításáért elmarasztalja Boldogemlékű Tempfli József Püspök Úr által a román államtól évtizedes kemény küzdelemmel visszaszerzett páratlan értékű püspöki palotában székelő püspök!?

Jelen esetben békességre hivatkozni hamis irenizmus (mindenáron békülékenység), mert „az irenizmus (a gör. eiréné, 'béke' szóból) mindig valamilyen vícium (szolgai félelem, anyagi javak, protekció megszerzésének vágya, hízélgés stb.): egyik vagy mindkét fél a békesség kedvéért letér az igazság útjáról, és megegyezik a hamis, közösnek vélt véleményben. Az irenizmus a gyakorlatban nem hoz igazi megoldást, csak átmenetileg hártja el a problémát, amivel szembe kellene nézni, s legtöbbször csak nagyobb konfliktusokhoz vezet. A béke nagy, de nem a legnagyobb érték: az igazság teszi szabaddá az embert (vö. Jn 8,32). A béke nagy, de nem a legfőbb érték: belső szabadság nélkül sohasem valósul meg. Az irenizmus alapja mindig bizonyos rendetlen függés, rabság. Az irenizmus az ökumenizmusnak is kísértése, melyet minden körülmények között kerülni kell, ha előbbre akarunk jutni az igazi egység felé.” (Magyar Katolikus Lexikon)

Fejes Rudolf Anzelm Főapátot gyötrő „urak” tudják, hogy Románia államban, és annak lakosságában úgyszintén, súlyos konfliktusoktól terhelt történelmi örökségek ötvöződnek: a Kárpátokon kívüli román ortodox többségű részeken a Török Porta fanarióta-uralma jellegzetes korrupció reflexeket rögzített; a katolikus Regnum Marianum sok évszázados belső békéje helyett a Habsburg-ház „oszd meg és uralkodj” érdekei Erdélyben nemzetek és felekezetek közötti viszálykodást tápláltak; a több évtizedes kommunista uralom mindezeket sajátos marxista dialektikával ötvözte. Ma a globalizációs hatalmak perverzének érdekeit kiszolgáló politikai haszonlesők saját egyéni érdekeikért előre megfontolt módon kihasználják ezen terhelt történelmi örökséget hordozó lakosság jólétének és békességének reményeit!